



## MALA KRUNA

\*

na horizontu je neko drugačije more  
zadržavalo krv ispod noktiju;  
crna majka na ostrvu  
prišla ti je i govorila ti o vetru,  
lošem vremenu zbog kojeg  
barke nisu isplovile;  
potom se zagledala u tačku na zidu  
na ulici je počinjala neka fešta

*mala kruna*, rekla je  
mali trnov venac.

\*

možeš osloniti glavu tamo gde zemlja  
uleže meka, u kolevku između brdâ  
gde se odeva vodom

prati mehur krhkog života  
osmeh zatvoren u koži boje  
ćilibara, životinje zimi  
zaspale u jazbini.

\*

ležim ispružena, knjiga na grudima  
moje je treće plućno krilo  
koje se otvara i zatvara.

Sanjala sam svoje mitarenje,  
imala sam tetovirana slova  
kao vodozemac bila sam na obali.

\*

usnula kašika, telo  
sabira noć. Dižu se jata  
pokopana u grudima, šire svoja  
krila. Koliko se životinja seli u nama  
prolazeći nam kroz srce, zastajući  
na prevoju bedra, između grana  
rebara, koliko bi njih  
da ne budu mi,  
da ne ostanu zapleteni u naše  
ljudske konture.

\*

puščani hitac  
i ponovo dišeš. NJuška na zemlji,  
bez razlivena krvi.  
Stvari gledane krajičkom  
jednog oka koje se odronjava  
dok je drugo već potopljeno, i sve se  
udaljava. Drveće se povija u stranu  
gubi glas u svakom listu  
koji uči od ptica  
i nekoliko trenutaka leti.

\*

vratili su se nomadi slike  
promiču kao slomljeni bleskovi  
na zidovima gde neki ritam kuca  
nesigurne eksere, neizvesno semenje  
a ti od ranog jutra  
na nogama u stolici  
kako tražiš tačan ugao  
tačku u kojoj ostajemo okačeni.